

Î N C H E I E R E

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Brokerasig”, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Brokerasig” împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Alliance Investments Group” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Brokerasig” și a fost menținută hotărârea din 25 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și hotărârea suplimentară din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2016 BAR „Brokerasig” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei Naționale a Pieței Financiare cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 15 aprilie 2016, Comisia Națională a Pieții Financiare a adoptat hotărârea nr. 17/4 „Cu privire la rezultatele analizei din oficiu a respectării legislației în domeniul asigurărilor de către unii brokeri de asigurare-reasigurare”.

A menționat că despre hotărârea nominalizată a fost informat de către Comisia Națională a Pieții Financiare prin scrisoarea cu nr.04-1497 din 20 aprilie 2016.

Nefiind de acord cu hotărârea nr. 17/4 din 15 aprilie 2016 a Comisiei Naționale a Pieții Financiare, la 20 mai 2016, a expediat în adresa acesteia cererea prealabilă, în care a indicat toate circumstanțele de fapt și de drept cu anexarea actelor și probelor respective, solicitând anularea acesteia în partea ce ține de BAR „Brokerasig” SRL, pe motivul ilegalității și netemeinicii acesteia.

A relatat că la 17 iunie 2016, Comisia Națională a Pieții Financiare a expediat scrisoarea prin care a refuzat anularea hotărârii nr. 17/4 din 15 aprilie 2016.

A considerat că hotărârea nr. 17/4 din 15 aprilie 2016 „Cu privire la rezultatele analizei din oficiu a respectării legislației în domeniul asigurărilor de către unii brokeri de asigurare-reasigurare” este neîntemeiată și ilegală.

Astfel, a declarat că principalul argument ce a dus la survenirea efectelor juridice ale hotărârii Comisiei Naționale a Pieții Financiare din 17 mai 2016 este constatarea din partea autorității de supraveghere precum că a fost încălcată dispoziția art. 47 alin. (3³) al Legii cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, în ceea ce privește obligativitatea respectării termenului transferului primei de asigurare.

A invocat că art. 18 alin. (1) lit.a) din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, prevede expres că contractul de asigurare încetează de drept la neachitarea de către asigurat a primei de asigurare în mărimea și în termenul stabilit.

Reclamantul a susținut că toate contractele pe care nu s-au achitat primele de asigurare au încetat de drept în baza art. 1 din Legea cu privire la asigurări nr. 407 din 21 decembrie 2006, iar răspunderea companiei de asigurare nu a intervenit.

A explicat că norma juridică la care face referire Comisia Națională a Pieții Financiare și a fost pusă la baza hotărârii, presupune circumstanțe când brokerul a încasat prima de asigurare și nu a achitat-o în contul companiei de asigurare, pe când în cazul dat nu este o atare situație, deoarece BAR „Brokerasig” SRL nu a încasat prima de asigurare de la client, fapt pentru care nu avea posibilitate să o achite în contul companiei.

A mai indicat că BAR „Brokerasig” SRL a întreprins acțiuni prin care au fost încasate forțat aceste prime de asigurare, adică a luat măsuri asupra acestor debitori angajând Compania de colectare „Lexcolect Consulting” SRL conform contractului nr. 24/1 din 15 iulie 2013, prin care a transmis collectorului un șir de debitori, fiind încasate forțat primele de asigurare și odată cu achitarea primei de asigurare au fost achitate sumele în contul companiei de asigurare, astfel că concluziile și interpretarea normei speciale de către pârât este una greșită neîntemeiată.

A considerat că argumentul invocat de Comisia Națională a Pieții Financiare în vederea susținerii încălcării termenului de achitare a primei de asigurare, este neîntemeiat și lipsit de suport plauzibil, având în vedere legătura causală dintre perioada încasării primei de asigurare și achitării acesteia în contul companiei de asigurare.

De asemenea, a specificat că datoriile nominalizate au fost formate în perioada anilor 2009 - 2011 și respectiv, conform Codului Civil acestea sunt prescrise din vîna neachitării în termen de către persoanele care au procurat polițele de asigurare, fapt confirmat prin actul de control din 14 decembrie 2011.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 3, 14, 16, 17, 21, 22, 24, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și art. 23 din Legea cu privire la Comisia Națională a Pieței Financiare nr. 192 din 12 noiembrie 1998.

A solicitat repunerea în termen a acțiunii și anularea pct 1 din hotărârea nr. 17/4 din 15 aprilie 2016 a Comisiei Naționale a Pieței Financiare, în partea ce ține de sancționarea BAR „Brokerasig” SRL.

Prin hotărârea din 25 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 18 octombrie 2017 BAR „Brokerasig” SRL a declarat apel împotriva hotărârii din 25 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin hotărârea suplimentară din 19 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cerința reclamantului cu privire la repunerea în termen și a fost repusă în termen cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Brokerasig” și a fost menținută hotărârea din 25 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și hotărârea suplimentară din 19 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe referitoare la respingerea cererii de chemare în judecată.

În acest sens, instanța de apel a reținut că BAR „Brokerasig” SRL a depășit termenul de transfer a primelor de asigurare încasate către asiguratorii în numele cărora a intermediat contracte de asigurare, nerespectând scadența stabilită în contractul de mandat, astfel acumulând datoriile și afectând interesele asiguratului, neasigurând organizarea corespunzătoare a procedurilor de control intern, fapt ce contravine prevederilor art. 39 alin. (2). art. 43 alin. (1) lit. a), art. 49 alin. (8) din Legea cu privire la asigurări nr.407-XVI din 21 decembrie 2006.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 5 iunie 2019 SRL „Brokerasig”, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că au fost aplicate și interpretate eronat normele de drept material.

Recurentul a reiterat aspectele de fapt și de drept menționate în cererea de chemare în judecată, menționând că în ședința de judecată intimatul nu a putut demonstra că în perioada de control, SRL „Brokerasig” a încălcat legislația.

A solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica

corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 februarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul depus la 5 iunie 2019, este în termen.

Prin referința din 24 iulie 2019, Comisia Națională a Pieței Financiare a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului depus de SRL „Brokerasig”, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către SRL „Brokerasig”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter

devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Brokerasig”.

În conformitate cu art. 193, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Brokerasig”, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic